

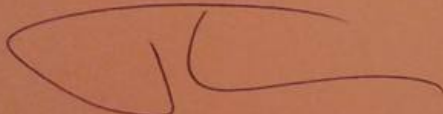
Oordeel: 2016-10
Vervolgv: 3

COLLEGE VOOR
DE RECHTEN
VAN DE MENS

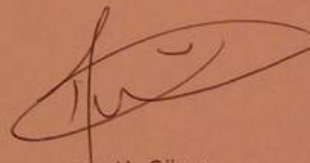
4 Oordeel

Het College voor de Rechten van de Mens spreekt als zijn oordeel uit dat A.Th. de Boer & Zonen B.V. jegens B. van der Meer verboden onderscheid op grond van homoseksuele gerichtheid heeft gemaakt door hem af te wijzen voor een stageplaats.

Aldus gegeven te Utrecht op 16 februari 2016 door prof. mr. J.C.J. Dute, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. N. Günes, secretaris.

prof. mr. J.C.J. Dute

mr. N. Günes

Juridisch kader

- 3.2 Op grond van artikel 5, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Algemene wet gelijke behandeling (AWGB), in samenhang met artikel 1 AWGB, is het verboden om onderscheid op grond van homoseksuele gerichtheid te maken bij de behandeling bij de vervulling van een openstaande betrekking. Het toepassingsgebied van dit artikel is ruim: het beslaat alle vormen van arbeid waarin onder gezag van anderen arbeid wordt verricht (*Kamerstukken II 1990/91, 22 014, nr. 3, p. 16-17*). Daaronder valt ook een stagebetrekking (vergelijk onder meer College voor de Rechten van de Mens 13 oktober 2015, 2015-112, overweging 3.2).
- 3.3 Het begrip 'gerichtheid' omvat naast gevoelens en voorkeuren ook de uitingen ervan. Verzoeker klaagt erover dat verweerster hem heeft afgewezen omdat hij uiting geeft aan zijn homoseksualiteit. Daarmee valt zijn verzoek binnen de reikwijdte van de AWGB.
- 3.4 Artikel 1 AWGB bepaalt dat onder onderscheid wordt verstaan: direct en indirect onderscheid. Van direct onderscheid is sprake indien een persoon op grond van zijn hetero- of homoseksuele gerichtheid op een andere wijze wordt behandeld dan een ander in een vergelijkbare situatie wordt, is of zou worden behandeld. Van indirect onderscheid is sprake indien een ogenschijnlijk neutrale bepaling, maatstaf of handelwijze personen met een bepaalde seksuele gerichtheid (hetero- of homoseksueel) in vergelijking met andere personen bijzonder treft.

Is er sprake van verboden onderscheid?

- 3.5 Onbetwist is dat verweerster verzoeker heeft afgewezen voor een stageplaats vanwege zijn openlijke homoseksualiteit. Verweerster heeft hierbij direct verwezen naar de homoseksuele gerichtheid van verzoeker. Hiermee heeft verweerster jegens verzoeker direct onderscheid op grond van homoseksuele gerichtheid gemaakt. Het maken van direct onderscheid is verboden, tenzij een wettelijke uitzondering op het verbod van toepassing is. Gesteld noch gebleken is dat dit aan de orde is. Verweerster heeft aangevoerd dat zij op grond van de Bijbel en haar christelijke geloofsovertuiging een homoseksuele relatie als een zondige relatie ziet. Toen zij op de hoogte was gekomen van de privésituatie van verzoeker, liet zij hem weten dat zij hem niet kon aannemen. Voor verweerster weegt haar geloofsovertuiging erg zwaar. Zij kon dan ook niet anders dan verzoeker afwijzen voor een stageplaats, ook al overtrad ze daarmee de wet. Dit verweer van verweerster kan niet gelden als een wettelijke uitzondering. Dit leidt tot het oordeel dat verweerster jegens verzoeker verboden onderscheid heeft gemaakt op grond van homoseksuele gerichtheid door hem af te wijzen voor een stageplaats.